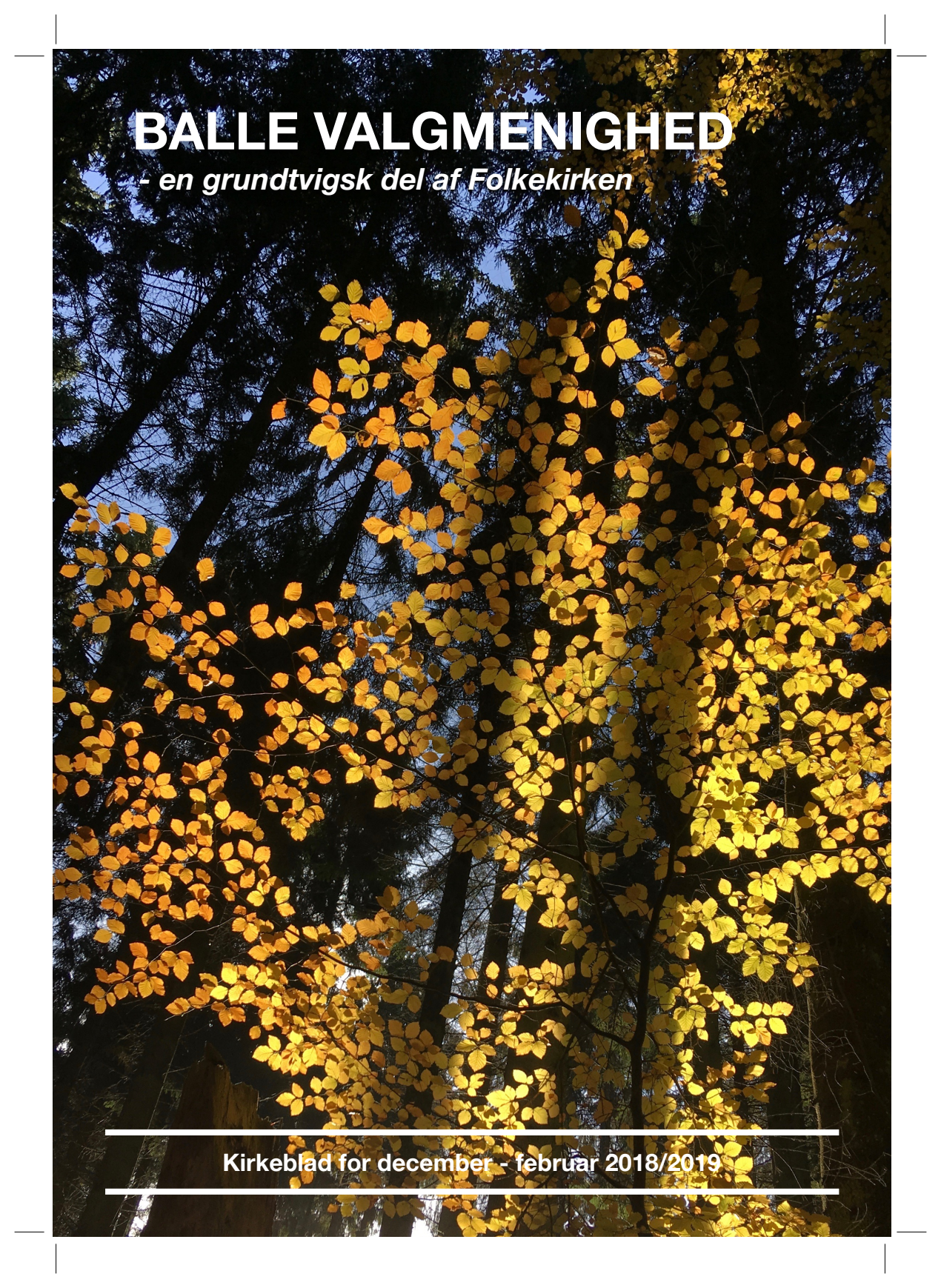

BALLE VALGMENIGHED

- en grundtvigsk del af Folkekirken

Kirkeblad for december - februar 2018/2019

BALLE VALGMENIGHED

Ballevej 41, 7182 Bredsten
Tlf. 75 88 10 50 / 26 36 19 47
www.balle-valgmenighed.dk

VALGMENIGHEDSPRÆST

Uffe Espelund Klausen

Ballevej 41, 7182 Bredsten
Tlf. 75 88 10 50 / 26 36 19 47
nesuulk@post.tele.dk
Man er velkommen til at ringe/maile
for at træffe aftale om et besøg

BESTYRELSEN

Else Sandahl Pedersen, formand

Sødoovervej 50, 7182 Bredsten
Tlf. 75 88 10 24 / 61 54 71 74

Else.Sandahl.Pedersen@skolkom.dk

Kirstine Christensen, næstformand

Nederbyvej 7, 7182 Bredsten
Tlf. 75 88 11 20 / 50 52 11 75
nederbyvej7@gmail.com

Niels Anton Palmelund Poulsen, kasserer

Runddelen 18, 6040 Egtved
Tlf. 81 11 32 38

nielspalmelund@gmail.com

Kirsten Svane Jensen, sekretær

Storedalsvej 19, 7182 Bredsten
Tlf. 52 40 57 93 / 27 57 74 74
kirsten.svane.ksj@gmail.com

Mette Kramer, presseansvarlig

Ballevej 53, 7182 Bredsten
Tlf. 40 94 20 04
kramer@vip.cybercity.dk

Astrid Bjerggaard Christensen

Mølletofte 5c, 7182 Bredsten
Tlf. 75 88 13 13 / 29 17 93 13
abjc@privat.dk

Lykke Skjærlund Bendixen

Søndervang 10, 7182 Bredsten
Tlf. 26 69 65 09
lykkebendixen@gmail.com

GRAVER

Henrik Fogh Jensen

Nederbyvej 3b, 7182 Bredsten
Tlf. 50 43 07 47
hen-j@hotmail.com

P. T. ingen fast organist

Nyt fra bestyrelsen

Fra bestyrelsen skal lyde en stor tak til Doris Tiedemann og Mary Holm for afløsning hen over efteråret, hvor vores præst Uffe Espelund Klausen har været sygemeldt.

De to kvinder har på bedste vis klarret gudstjenesterne samt konfirmandundervisningen. Der skal også lyde en tak til Astrid Bjerggaard Christensen for undervisning af juniorkonfirmanderne. Den første søndag i advent vender Uffe E. Klausen tilbage, det bliver godt at få vores faste præst tilbage.

Vi går den dejlige adventstid i møde med gudstjenester samt koncert den 9. december af Tågelundkoret, vores kirkesanger, Åse Ruskjær synger med i Tågelundkoret, som i år kan fejre 40 års jubilæum. Det er altid en fornøjelse at høre dette dygtige kor.

Vi har forskellige tidspunkter for gudstjenester, idet vi stadig mangler en fast organist, vi er afhængig af vikarer, der også skal passe andre kirker, således juleaften hvor gudstjenesten er kl. 15.30. Vi mangler meget en kirkesanger, mon der blandt vores medlemmer findes en der vil træde til?

Tak til ansatte og bestyrelse for i år, ved fælles hjælp får vi det til at fungere. Rigtig glædelig jul, samt godt nytår.

Else Sandahl Pedersen.

"DYBT HÆLDER ÅRET"

Vi er nu nået til december måned, og vi kan derfor godt tillade os at sige: 'Dybt hælder året i sin gang' som præsten og forfatteren Caspar Johannes Boye skriver det i sin salme fra 1833.

Vi kan roligt sige, at november/december (og januar/februar med for den sags skyld) rent vejrmæssigt er en noget træls (for nu at sige det på den måde) del af året. Der kan være megen sandhed i Jonas Lies ord: 'Ind under jul, hvor er det trist', skrevet omkring 1865.

Selvom det er begrænset, hvor meget 'snefog og kulde', vi har haft indtil nu, så har vi i hvert fald haft korte dage (det har klimaforandringerne alligevel ikke formået

at lave om på), hvor det bliver sent lyst, og tidligt mørkt, og når det så regner, og vi i haven vader rundt i fugt og pløse, ja, så synes der ikke at være meget at råbe hurra for, det er bare så surt!

Jeg vil dog gerne tilføje, at vi har haft et fantastisk efterår. Nu er omsider så godt som alle blade faldet til jorden, men hvor har dog træernes løv strålet i alle farver i de sidste par måneder. Det har også sin charme!

For mange år siden talte jeg med en dansk kvinde, der for længe siden var

flyttet til Grækenland med sol og varme året rundt. Men hvor hun dog savnede de forskellige årstider, som vi har her til lands - og med sommerens hede taget i betragtning, er det til at forstå. Det havde næsten ikke været til at bære, hvis

den skulle have fortsat indtil nu.

Det kan godt være, at 'Snart sukker vinterstormens røst: Alt visner og forgår', men der er som bekendt lysere dage forude, som vi vil glæde os til.

December er mørk, men det er også den måned, hvor der er fest og kulørte lamper for alle pengene. Juleriet kører for fuld udblæsning. Gad vide, hvor meget der ved de mange julefrokoster tænkes på julens

budskab? Det har været sagt, at i denne mørke tid har menneskenes børn behov for fest og ballade, det kan der måske være noget om, men medens vi venter på lysere tider, kan det være værd at tænke på, hvad vi har fået forkyndt i Ham hvis fødsel, vi snart skal fejre.

Du soles sol fra Betlehem!

Hav tak og lov og pris

*for hvert et glimt fra lysets hjem
og fra dit Paradis!*

B.S. Ingemann 1837.

UEK.

Det første år

Den 26. november 2017 blev jeg ved en festlig gudstjeneste indsat som præst for Balle Valgmenighed. Kirkeministeriet var ganske vist lidt bagefter. Til trods for at jeg havde fungeret som sognepræst i godt 37 år, kunne ministeriet ikke finde mine papirer. Det var heldigt, at jeg så kunne finde dem. De blev sendt til ministeriet, og jeg blev omsider (21. december 2017) stadfæstet som præst for Valgmenigheden her.

Efter gudstjenesten samledes vi i Forsamlingshuset, hvor der lød mange gode ord til den nye præst. En fin, fin indsættelsesdag!

Og så skulle hverdagen til at begynde! Jeg har nævnt det før, men jeg vil gerne gentage det. Det er meget imponerende, hvad der foregår i Balle. De ca. 200 medlemmer står for alle udgifter til kirke, præstegård og diverse ansatte. Der er ikke den mindste tilskudskrone, nej, der er kun medlemmerne til at betale, og alligevel kører det jo.

Ja, imponerende. I sognekirkeligt regi ville man sige, at det var helt udelukket. Det kunne slet ikke lade sig gøre med så forholdsvis få medlemmer at holde gang i så meget, som vi har her i Balle. Men det kan det altså, og det skyldes ene og alene medlemmernes hengivenhed over for deres kirke. Her kunne sognekirkerne godt lære noget. Det virker, som om en store 'djøficerings' nu går hen over det sognekirkelige landskab. Der finder sammenlægninger og nedlæggelser sted. Et nyt ord høres igen og igen: Storpastorater med op til 12 -13 kirker og med begrænset pastoral betjening. Mange steder er der kun gudstjeneste hver 3. eller 4. uge eller endnu sjældnere. Det siger sig selv, at det er næsten umuligt at opretholde et kirkeligt liv i et lille landsogn, hvis præstegården er væk, og der kun holdes et meget begrænset antal gudstjenester.

Man kunne have lyst til at sige til alle de mange små sogne, som nu er ramt af den store nedskæringspolitik: Kom til Balle eller en anden valgmenighed og se, hvordan det kan lade sig gøre at drive kirke for forholdsvis få midler, når blot hengivenheden og engagementet er til stede!

Jeg kom fra to landsogne, hvor ca. 800 var medlemmer af Folkekirken. Alligevel

har jeg måttet konstatere, at kirkegangen - også talmæssigt - er bedre i Balle, end hvor jeg kom fra.

Jeg har sandelig også flere konfirmander, end jeg havde før. Det er et stort held for os, at vi har et rigtig godt samarbejde med Friskolen. For mange valgmenigheder kniber det med konfirmanderne. Jeg har lige været til møde med fire andre valgmenighedspræster.

De tre af valgmenighederne var på størrelse med Balle, men ingen af de

I Balle har vi heldigvis mange konfirmander

tre havde konfirmander overhovedet. Den fjerde valgmenighed havde et medlemstal på ca. 800, men havde kun seks konfirmander. Jeg kunne således med glæde og en lille smule stolthed fortælle, at her i Balle har vi i år 16 (skriver seksten!) konfirmander, og det havde vi også sidste år. Jo, vi er glade for den Friskole.

Det går i det store og hele godt her i Balle. Vi har naturligvis en del udfordringer. Vi skal holde et vågent øje med økonomien. Vi kunne godt bruge lidt flere midler, men hvem kan ikke det. Så er der personalesituationen.

Vores udmærkede organist, Karin Jürgensen, fratrådte pr. 1. juli, og det har vist sig at være temmelig vanskeligt at finde en ny. Heldigvis har vi da ikke været ude for, at måtte holde gudstjeneste uden organist, men det har været noget af et puslespil at få det hele til at gå op.

Bestyrelsen arbejder imidlertid hårdt på, at vi får en ny organist i 2019. Det skal lykkes. Én eller flere ekstra kirkesangere, vil vi også gerne have.

1. søndag i advent vender jeg igen tilbage som valgmenighedspræst i Balle, efter at jeg har været fraværende i to måneder. Omkring 1. oktober blev jeg pludselig overmandet af en kolossal træthed. Jeg tror, at jeg sov fire dage i træk. Det hjalp imidlertid, og derefter begyndte fremgangen, først ganske stiltørdigt, men snart i forøget tempo, og nu føler jeg mig helt klar og aldeles 'fit for fight'. Bestyrelsen har på ingen måde presset på for at få mig til at begynde igen. 'Du skal bare tage al den tid, du har brug for', har det lydt, og det har jeg naturligvis været glad for at høre.

Jeg har haft solide folk til at afløse mig i min fraværperiode. Astrid B.C. har taget sig af juniorkonfirmanderne. Mary Holm Larsen har klaret konfirmanderne, og hun og Doris Tiedemann har påtaget sig at afholde gudstjenesterne på bedste vis. En stor tak til alle tre.

Men nu tager jeg fat med friske kræfter på år nr. to. Hanne og jeg vil gerne sige tak for det år, der er gået, og vi ser frem til arbejdet i 2019.

Uffe E. Klausen.

Barndommens jul

Julen er noget særligt, bestemt, bestemt, men for os i den lidt mere modne alder må vi nok erkende, at nutidens jul har svært ved at komme op på siden af den jul, vi husker fra dengang, vi var ganske små!

At gå i kirke juleaften var en selvfølge. På almindelige søndage var kirkegangen i Sct. Pauls Kirke i Hadsten, ikke overvældende. Det var ikke tilfældigt, at der i en udgave af Kirkelig Håndbog stod flg. noteret om de kirkelige forhold i Hadsten: Alm. østjyske; udbredt kirkelig ligegyldighed. Men juleaften var alle pladser besat længe før gudstjenestens begyndelse. Midtergangen var helt fyldt op med lange bænke, hvor alle pladser var optaget. Den var ikke gået i dag. Brandtilsynet ville øjeblikkeligt have sagt stop.

I min barndom nåede jeg således at høre en del juleprædikener. Jeg husker, hvordan vores præst et år nævnte verslinjen 'og lad os gå med stille sind' (fra 'Det kimer nu til julefest'). Det var ikke, forsikrede præsten, fordi han ville gå i rette med N.F.S Grundtvig, men blot ønske, at vi også ville gå med 'åbne sind'.

De ord har tilsyneladende gjort et vist indtryk på mig, siden jeg stadig kan huske dem.

Enkelte år var jeg ikke i Sct. Pauls Kirke. Min fader var en slags kirkesanger ved det kapel, som var indrettet på Kollerup Gods. Juleaften havde godsejeren indført den skik, at der var en julegave til alle de børn, der deltog i julegudstjenesten. Det kunne godt trække lidt, men langt de fleste gange var jeg nu med min moder i Sct. Pauls.

Nu har jeg været så heldig at vokse op på en højskole, og i de første år af

min barndom fejrede vi jul sammen med nogle af lærerfamilierne. Vi var således en række børn, som havde det vældig festligt. Stille kunne vi naturligvis ikke være; vi måtte løbe og løbe. Der var en god lang strækning at udfolde sig på. Først min faders kontor, så den store stue, derefter den lille stue og endelig den lange spisestue. Vi børn strøg fra en ende af huset til den anden, og det gjorde vi igen og igen. Som man kan forestille sig, gik det ikke helt stille af. På et tidspunkt blev det for meget for min mormoder, der boede hos os. Hun var ellers en meget rar, fynsk bondekone, der dog havde sine egne og ganske bestemte principper om børneopdragelse. 'Børn skal ses, men ikke høres', var et af hendes valgsprog.

Da min mormoder havde været vidne til vores kapløb frem og tilbage, tillod hun sig på et tidspunkt at tisse på os - nu måtte vi godt være stille. Imidlertid havde en af lærerne en noget anden tilgang til børneopdragelse, og han henvendte sig derfor mildt bebrejdende til min mormoder med spørgsmålet, om hun dog ikke vidste, at julen var børnenes fest? Det slog nu ikke min mormoder ud, idet hun straks replicerede: "Jo, men vi andre skal vel også have lov at være her!" Det kunne der selvfølgelig være noget om.

Julemenuen bestod af flæske- og andesteg samt risalamande. Når desserten kom på bordet, blev det for alvor spændende for os børn, for der var noget, der hed en mandelgave. Hvor ville man dog gerne have den. I al stilfærdighed forsøgte man at 'fiske' lidt i skålen med risalamanden, men man blev nøje overvåget af de andre børn,

og var man ikke meget omhyggelig, lød det omgående: "Han fisker - jo, han gør!"

Som regel blev man skuffet. Det var en af de andre, der løb med mandelgaven. Kun en enkelt gang lykkedes det mig at blive den heldige vinder. Hvilken salig juleaften!

Det kan være, at det er min begrænsede succes med mandelgaven, der har ført til, at da Hanne og jeg selv begyndte at fejre jul i vort eget hjem, og der efterhånden kom fire børn til, har der altid været en mandelgave til alle ved bordet, og dermed mange hele mandler i risalamanden. Det blev lidt af en sport at få så mange mandler som muligt. Men uanset antallet af mandler eller mangel på samme: Man kunne være sikker på at få en mandelgave.

Når opvasken var overstået, (hvor tog det dog lang tid!) var det tid til at få lysene på juletræet tændt, og derefter tid til at gå omkring træet. Min fader fungerede som forsanger med salme-

De blev aldrig til juletræer

bog i den ene hånd og en af os andre i den anden. Det kunne blive til temmelig mange salmer, idet vi var mange,

der hver især gerne ville have, at også vores favoritsalme blev sunget.

Omsider nåede vi til 'finalen'. Først 'Højt fra træets grønt top' og så 'Nu har vi jul igen'. Selvom vi ikke styrtede rundt i huset, medens vi sang den sidste sang, kunne vi godt blive noget forpustede, for min fader, der ganske vist ikke var åleslank, formåede alligevel at sætte tempoet op og op, så vi til sidst ikke kunne mere.

Der var rigtig mange pakker under træet, og hvor var det spændende at se, om man nu også fik det, man aller mest havde ønsket sig, eller det blot blev til 'de bløde pakker', som ikke var i høj kurs. Rundt omkring i stuen hørte man jubelskrig, så der var i hvert fald nogle, der fik ønskegaven. I mange år forærede jeg min fader en lille flaske sherry, kaldet 'Fad nr. 6'. Hvert år takkede han pænt for gaven, og først mange år senere fik jeg at vide, at min fader egentlig slet ikke brød sig om sherry!

Omsider var alle gaver pakket ud. Mine forældre begyndte at læse alle de mange julekort, der var kommet i december måned. Efterhånden var vi børn også ved at være trætte, men der var lige en ting, vi manglede. Vores lokale bager forærede hvert år Højskolen en kæmpe flødeskumslagkage. Nej, hvor den smagte! Det var noget andet end den sædvanlige Højskole-lagkage' med en tynd kant af flødeskum og lidt glasur.

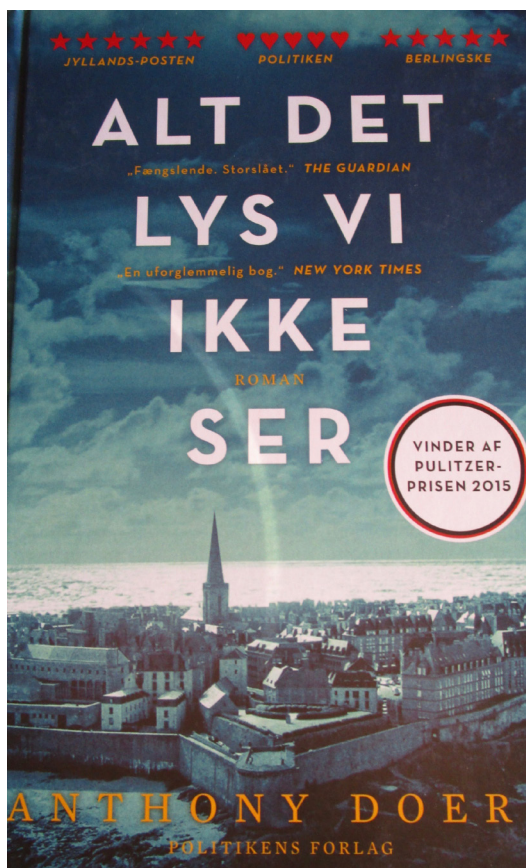
Ja, juleaften, hvor var du dog sød, og derefter kom alle juledagene, hvor vi hver dag fik min moders hjemmelavede medisterpølse, som hendes svigermor havde lært hende at fremstille. Ja, det var tider! Men juleaften er nu stadig en helt særlig aften!

Uffe E. Klausen.

Læsekredsen

Tirsdag den 29. januar 2019 kl. 19,00 holder vi møde i Præstegården, hvor vi skal tale om Anthony Doeers roman ALT DET LYS VI IKKE SER. Romanen vandt Pulitzer-prisen i 2015. New York Times skriver: "En uforglemmelig bog", og The Guardian noterer: "Fængslende. Storslået"

Romanen lå på New York Times' bestsellerliste i næsten et år. Herhjemme fik den 5 stjerner/hjerner af Berlingske og Politiken, og Jyllands-Posten vurderede den til hele 6 stjerner.

Bogen 'er et studie i, hvordan mennesker mod alle odds forsøger at finde ud af, hvad der er rigtigt og godt.' (Det er) 'en medrivende historie om mod og tvivl, en bittersød fortælling om kærlighedens væsen.'

I Bogen hører vi om den blinde Marie-Laura og hendes far, læsesmeden på det naturhistoriske museum i Paris. Da nazisterne invaderer byen, må de to flygte mod den ældgamle fæstningsby Saint-Malo. Men med sig bærer de på en uvurderlig hemmelighed.

Vi møder også den forældreløse Werner, hvis tilværelse kun fører ét sted hen: Ned i de kulminer, hvor hans far mistede livet.

Men en dag fylder en ødelagt radio, som kun Werner kan reparere, hans verden med nye muligheder - i Hitlerjugend!

I et Europa opslugt af krig kolliderer tilværelser uforudsigeligt.

Det er ikke nogen helt almindelig bog, og ugebladet FEMINA giver den følgende anbefaling med på vejen: "Hvis du kun skal læse én bog i år, så lad det være denne her."

Det er således noget af en læseoplevelse, der venter os.

Vi har lånt et antal eksemplarer på Vejle Bibliotek, og de kan afhentes i Præstegården engang inden jul.

Anthony Doerr bor i Idaho, USA, med sin kone og to børn. I 2016 udgav han bogen 'NOGET OM GRACE'.

Én eller flere kirkesangere

Vore to velfungerende kirkesangere, Ane Marie Johansen og Aase Ruskjær,

kan være 90, eller du kan være 12, bare du kan lide at synge med.

er glade for deres job. Ingen tvivl om det! - men de vil gerne have lidt forstærkning, idet der normalt er tre kirkesangere, men for tiden altså kun to.

Skulle du have lyst til at være med i kirkesanger-teamet, vil vi være glade for at få en henvendelse fra dig.

Vi regner med, at du synger ganske normalt og pænt, derfor skal du heller ikke til nogen sangprøve for at få jobbet. Din alder er underordnet. Du

Honorar? Jo, der er et, men det er meget beskedent, ja, symbolsk. Til gengæld kommer du med i et godt fællesskab om Valgmenighedens gudstjenester.

Skulle du være interesseret, så tag en snak med Anne Marie J. eller Aase R. Du kan også henvende dig til formanden eller præsten. Vi vil meget gerne høre fra alle interesserede!

.....

OG SÅ MANGLER VI DA OGSÅ EN ORGANIST - HVIS DET SKULLE HAVE DIN INTERESSE!

JULEKONCERT MED TÅGELUND KORET

SØNDAG DEN 9. DECEMBER kl. 19,00
i Valgmenighedskirken

Tågelund Koret med hjemsted i Egtved har eksisteret siden 1978. Det er et blandet kor på 30 medlemmer med et repertoire, der spænder fra klassisk kormusik over danske sange til revyviser og filmmusik samt spirituals. Tågelund Koret giver hvert år adskillige koncerter, og vi glæder os til at se dem her hos os den 9. december. Entree: 40 kr.

NYTÅRSTRÆF I PRÆSTEGÅRDEN

Vi byder 2019 velkommen med en gudstjeneste i Valgmenighedskirken kl. 16,30, hvor vi naturligvis skal synge Grundtvigs salme fra 1849 'Vær velkommen, Herrens år'- og nej, det er ikke den salme, vi synger første søndag i advent, selvom den hedder det samme, men jo, det er den salme, de synger i fjernsynet Nytårsaften. Efter gudstjenesten har vi den fornøjelse at byde kirkegængerne til et stilfærdigt 'træf' i Præstegården. Der er et lille glas af en slags, og mon ikke også vi får et stykke kransekage. Det gjorde vi i hvert fald sidste år. Vi glæder os til at ønske jer godt nytår i januar.

DÅB I VALGMENIGHEDSKIRKEN

Søndag den 25. november 2018 døbte pastor Mary Holm Larsen Viktoria Norskov Gravgaard Petersen, datter af Kasper Norskov Gravgaard og Kristine Petersen.

Som der er tradition for i Balle Valgmenighed fik dåbsbarnet lov at prøve den gamle vugge, der stammer helt fra Vilhelm Hansens tid. Pastor V. Hansen var Valgmenighedens første præst og fungerede fra 1885 til 1923. Det er Viktorias oldemoder, der har syet dåbskjolen, der har været i brug adskillige gange, hvilket ses af de forskellige navne, der er broderet på kjolen. Vi siger til lykke med dåben til den lille Viktoria og hendes familie.

FILMAFTEN

Vi holder Filmaften onsdag den 20. februar kl. 19 på Friskolen.

Da vi endnu ikke har bestemt, hvilken film vi skal se, er du meget velkommen til at komme med forslag.

GENERALFORSAMLING

Valgmenighedens årlige generalforsamling afholdes i 2019 onsdag den 20. marts. Alle medlemmer er mere end velkomne til at møde op. Formanden aflægger beretning om det sidste år og kassereren fremlægger regnskabet, der ifølge de sidste forlydende ikke ser helt tosset ud. Der tales ligefrem om overskud!!

Der bliver også tid til at tale om hvilke planer, der er for fremtiden. Så velkommen til generalforsamling den 20. marts.

KIRKEBLADET

Det er ikke godt, hvis man ikke har fået sit kirkeblad, det ved vi godt. Det kan ske, at der er noget, der kikser - især hvis man skifter adresse. Vi har fået en opfordring til at gøre opmærksom på, hvor vigtigt det er, at man husker at give Valgmenigheden besked, hvis man skifter bopæl. Husker man det, kan man være sikker på, at kirkebladet også dukker op det nye sted. Meddelelse om adresseændring kan rettes til kasserer Niels Palmelund Poulsen, Runddelen 18, 6040 Egtved. Tlf. 81 11 32 38.

Gudstjenesteliste for Balle Valgmenighed

December 2018

Søndag den 9. december. 2. søn. i advent
Ingen gudstjeneste
Tågelund Koret giver koncert kl. 19,00

Søndag den 16. december. 3. søn. i advent
Kl. 10,30

Søndag den 23. december. 4. søn. i advent
Ingen gudstjeneste

Juleaften den 24. december. Kl. 15,30.

Juledag den 25. december. kl. 10,30.
Gudstjeneste ved Mary Holm Larsen.

2. juledag den 26. december (Skt. Stefan).
Ingen gudstjeneste

Søndag den 30. december. Julesøndag
Ingen gudstjeneste

Januar 2019

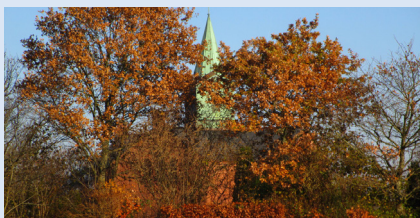
Nytårsdag den 1. januar 2019 kl. 16,30
Derefter "nytårstræf" i præstegården

Søndag den 6. januar.
Hellig Tre Kongers søndag. Ingen gudstjeneste

Søndag den 13. januar.
1. søndag efter Hellig Tre Konger. Kl. 10,00

Søndag den 20. januar.
2. søndag efter Hellig Tre Konger.
Ingen gudstjeneste

Søndag den 27. januar.
3. søndag efter Hellig Tre Konger. Kl. 09,00

Februar 2019

Søndag den 3. februar.
4. søndag efter Hellig Tre Konger. Kl. 10,30

Søndag den 10. februar.
Sidste søndag efter Hellig Tre Konger
Kl. 10,00

Søndag den 17. februar.
Søndag Septuagesima. Ingen gudstjeneste

Søndag den 24. februar.
Søndag Seksagesima. kl. 10,30

Marts 2019

Søndag den 3. marts. Fastelavn. kl. 14,00
Efter gudstjenesten fastelavnsarrangement

Søndag den 10. marts
1. søndag i fasten. Ingen gudstjeneste

Søndag den 17. marts
2. søndag i fasten. Ingen gudstjeneste

**VIET I
VALGMENIGHEDSKIRKEN**
Anders Bank og Lene Hougaard.
Viet af pastor Doris Tiedemann
den 18. november 2018.

**BEGRAVET/BISAT FRA
VALGMENIGHEDSKIRKEN**
Jens Bjerrisgaard Thomsen
den 10. september 2018